

3. Міжамериканська комісія з прав людини (IACHR). Доступу до інформації з репродуктивного здоров'я та прав людини (11 листопада 2011 р.). – URL: www.oas.org/en/iachr/women/docs/pdf/women-accessinformationreproductivehealth.pdf

4. Дерен З. В. Захист даних в системі E-Health / З. В. Дерен, О. М. Анісімова. – URL: <http://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/view/6691/6723>

5. Що не так з медичними картками в Україні. – URL: <https://project.liga.net/projects/eHealth/>

ПРИКЛАДНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ГІМНАЗІЇ

*Лапінський В. В. Інститут педагогіки НАПН України
Київ, вул. Січових Стрільців, 52Д, e-mail: vit_lap@ukr.net*

Перехід до суспільства знань вже став dokonаним фактом. Здійснюється створення робочих місць шляхом аутсорсингу із, формуванням робочих груп, що не мають конкретної локалізації. З'явилось поняття «хмарні послуги», тобто послуги, які надаються обчислювальними ресурсами, розподіленими у просторі. Тому до результатів навчання інформатики у закладах ЗСО висувуються нові вимоги, виконання яких неможливе без коригування інформатичної освіти.

Відповідно до рекомендацій Європейського Парламенту та Ради Європи, положень Закону України «Про повну загальну середню освіту», Концепції «Нова українська школа» в основу побудови методик і технологій навчання інформатики має бути покладено компетентнісний підхід. Ключові компетентності набуваються здебільшого під час розв'язування задач практичного змісту, які традиційно складні для учнів. Насамперед, розв'язування практичних задач і виконання відповідних завдань потребує актуалізації більш широкого кола знань, ніж при виконанні навчального завдання, сформульованого у межах розділу, присвяченого вивченню певних прийомів роботи з інтерфейсом конкретного програмного засобу. Такий підхід, як показують результати аналізу вітчизняного і закордонного досвіду, не сприяє набуттю учнями цифрової грамотності на належному рівні. Запровадження компетентнісного підходу у навчання інформатики не може зводитися лише до часткового оновлення змісту навчання (розвантаження, реструктурування, включення практичних задач тощо). Потрібно шукати елементи методичної системи, застосування яких сприяє «виходу за межі» педагогічної моделі знань окремого навчального пред-

мета, поширенню набутих знань і вмінь на пошук шляхів виконання практично орієнтованих завдань.

Методика навчання має забезпечувати прикладну спрямованість шкільної інформатичної освіти, передбачати систематичне застосування методів інформаційного і математичного моделювання, стимулювати аналіз емпіричного матеріалу, пошук доцільних засобів діяльності, обґрунтування їх застосування. Школярі мають усвідомити, що застосування інформатики до розв'язання будь-яких задач практичного змісту неможливе без побудови математичної моделі, процес створення якої обов'язково передбачає: формалізацію; розв'язування задачі в межах побудованої моделі; інтерпретацію отриманих результатів.

Зазначені етапи у навчальній діяльності мають обов'язково виокремлюватися, зміст кожного з них, відповідні види і засоби діяльності розглядатися як з огляду на загальнонаукову і технічну значущість, так і з огляду на необхідність формування в суб'єктів навчання системного мислення, без якого неможливе формування ключових компетентностей. Тому основна ідея дослідження полягає в тому, що якісна інформатична освіта передбачає розширення основних функцій навчання інформатики як галузі знань і технологій, якій апріорно притаманна інтегративність.

Актуальність дослідження вбачається в тому, що елементи методичної системи і технології навчання інформатики реалізовуватимуть максимально можливі зв'язки перш за все з математикою і технологіями, частково базуючись на STEM підходах.

Важливі й актуальні висновки щодо необхідності оновлення цілей і змісту навчання інформатики, зокрема – посилення практичної спрямованості навчання, можна зробити, виходячи з аналізу даних, отриманих з Інтернет-публікацій неурядової асоціації США Computing in the Core [<http://www.computinginthecore.org/index.php>], яка опікується покращанням навчання інформатики в американських школах, цілі, зміст та організація навчання в яких відповідає федеральному стандарту K12.

Результати аналізу змісту навчання інформатики у зарубіжній школі подано також у роботах

Проблеми прикладної спрямованості навчання як важливої умови реалізації компетентісного підходу закордонними й вітчизняними досліджувалися за такими напрямками:

1) прикладна спрямованість навчання в загально педагогічному, дидактичному і методичному аспектах (Н. М. Бібік, О. І. Локшина, О. В. Овчарук, О. В. Онопрієнко, О. Я. Савченко та ін.);

2) прикладна спрямованість навчання інформатики на різних рівнях освіти (М. І. Жалдак, А. М. Гуржій, Н. В. Морзе, Л. А. Карташова, Ю. О. Дорошенко та ін);

3) прикладна спрямованість як засіб формування інформатичної та ключових компетентностей (О. О. Гриб'юк, О. В. Ключко та ін.);

4) навчання елементам математичного моделювання, формування вмій, пов'язаних із застосуванням математики та програмування (О. І. Глобін, О. П. Зеленьак та ін.);

5) інтегративний підхід як засіб реалізації прикладної спрямованості навчання інформатики (Д. О. Корчевський, В. В. Лапіньський; Bandhana Bhasin та ін.); інтеграція змісту навчання інформатики у професійній освіті (О. В. Ключко, Ю. С. Рамський, В. М. Дем'яненко, Ю. О. Триус та ін.).

Здобуті результати є вагомим підґрунтям для розгортання роботи зі створення науково-методичного забезпечення прикладної спрямованості навчання інформатики в гімназії. Разом з тим слід зазначити, що цілісні дослідження змісту, організаційних форм, методів і засобів реалізації прикладної спрямованості навчання інформатики не проводилися. Прикладна спрямованість навчання інформатики в гімназії реалізується далеко не повністю, формування ключових компетентностей здійснюється неефективно, що є причиною більшості навчальних невдач школярів і недостатньої результативності навчання.

Окремі аспекти визначеної проблеми дослідження розроблялися співробітниками відділу математичної та інформатичної освіти під час виконання попередніх планових тем. Обґрунтування змісту, дидактичних і методичних умов організації навчання інформатики в старшій школі на засадах компетентісного підходу та реалізація одержаних результатів у відповідному навчально-методичному забезпеченні було основною метою виконання НДР «Формування і реалізація оновлених змісту і структури інформатичної освіти в основній школі» (2015–2017 рр.) та «Методика компетентісно орієнтованого навчання інформатики в ліцеї на рівні стандарту» (2018–2020 рр.) [3–6].

За участю співробітників створені навчальні програми, підручники, навчально-методичні посібники, у яких відображені зокрема й особливості практико орієнтованого навчання інформатики. Однак, упровадження Концепції «Нова українська школа», врахування Закону України «Про повну загальну середню освіту» вимагають як перегляду результатів попередніх досліджень, так і проведення нових системних досліджень пріоритетів і змісту інформатичної освіти, методик і технологій реалізації прикладної спрямованості навчання інформатики як умови формування інформатичної і ключових компетентностей.

Література

1. Лапінський В. В. Порівняльний аналіз змісту навчання інформатики. – URL: http://www.ii.npu.edu.ua/index.php?option=com_content&view=/=article&id=230:2009-11-27-12-10-09&catid=82:-14&Itemid=64&lang=en
2. Viera K. Proulx Computer Science in Elementary and Secondary Schools. <http://www.ccs.neu.edu/home/vkp/Papers/Gmunden93>
3. Програма курсу «Технічна творчість. Робототехніка» 5–9 класи / Д. В. Боровик, В. В. Лапінський, Н. В. Вовковінська та ін. // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2017. – № 2. – С. 11–21.
4. Лапінський В. В. Інформатика 9: метод. посіб. / В. В. Лапінський, Л. П. Семко, І. М. Семененко. – Київ : ТОВ «КОНВІ ПРИНТ», 2018. – 64 с.
5. Інформатика 8: метод. посіб. Л. П. Семко / за наук. ред. В. В. Лапінського. – Київ : ТОВ «КОНВІ ПРИНТ», 2018. – 64 с.
6. Лапінський В. В. Навчальний модуль «Основи автоматизації і робототехніки». Технології (рівень стандарту) : підруч. для 10 (11) кл. закладів загальної середньої освіти / [авт. кол.] І. Ю. Ходзицька та ін. – Харків : Вид-во «Ранок», 2019. – С. 144–158.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ПЕРЕДВИЩОЇ ФАХОВОЇ ОСВІТИ

*Квятковська А. Київський коледж зв'язку, м. Київ, вул. Леонтовича, 11
e-mail sobolevanna29@gmail.com*

Світова пандемія внесла корективи в освітній процес. В усіх навчальних закладах збільшилися години дистанційного навчання, що виявило проблеми в закладах освіти, хоча в закладах і впроваджується навчання через такі сервіси, як: Google Meet, Google Classroom, відео конференції Zoom, але цього недостатньо для об'єктивного оцінювання знань студентів.

На сьогодні стоїть питання якісних освітніх послуг, які повинні надавати навчальні заклади. Студенти, незалежно від форми навчання повинні отримувати комплексно теоретичні і практичні знання та навички. Змішане навчання – це різновид гібридної методики, коли відбувається поєднання дистанційного навчання, традиційного та самостійного навчання. Мається на увазі не просто використання сучасних інтерактивних технологій на додаток до традиційних, а якісно новий підхід до навчання, що трансформує, а іноді і «перевертає» клас. Змішане навчання на думку Ю. Тріус – це ціле-